

Cekos In Ekspert

На основу члана 20. став 2. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености ("Службени гласник РС", број 36/09) и члана 42. став 1. Закона о Влади ("Службени гласник РС", бр. 55/05, 71/05 - исправка, 101/07 и 65/08)

Влада доноси

УРЕДБУ О НАЧИНУ ИМЕНОВАЊА И ОВЛАШЋИВАЊА ТЕЛА ЗА ОЦЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ

(Сл. гласник РС бр. 98/09)

Основни текст на снази од 08/12/2009 , у примени од 01/03/2010

I. УВОДНА ОДРЕДБА

Члан 1.

Овом уредбом уређују се начин именовања и овлашћивања тела за оцењивање усаглашености, утврђивања испуњености прописаних захтева за именовање, односно овлашћивање тела за оцењивање усаглашености, пријављивања тела за оцењивање усаглашености, као и одузимања одобрења за спровођење оцењивања усаглашености.

II. НАЧИН ИМЕНОВАЊА И ПРИЈАВЉИВАЊА ТЕЛА ЗА ОЦЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ, КАО И ОДУЗИМАЊА ОДОБРЕЊА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОЦЕЊИВАЊА УСАГЛАШЕНОСТИ

Члан 2.

(1) Именовање тела за оцењивање усаглашености за спровођење оцењивања усаглашености производа са захтевима из одређеног техничког прописа врши се на основу захтева за именовање, који подноси тело за оцењивање усаглашености (у даљем тексту: подносилац захтева).

(2) Захтев из става 1. овог члана, подноси се министарству у чијем делокругу је припрема и доношење одговарајућег техничког прописа на основу кога се тражи именовање (у даљем тексту: надлежно министарство).

(3) Подносилац захтева сноси трошкове поступка именовања који обухватају трошкове за рад Комисије за именовање (у даљем тексту: Комисија).

Члан 3.

(1) Захтев из члана 2. ове уредбе садржи:

- 1) пословно име, односно назив и адресу седишта, правни положај, организациону структуру и претежну делатност подносиоца захтева;
- 2) назив техничког прописа на основу кога се тражи именовање и број службеног гласила Републике Србије у коме је тај пропис објављен;
- 3) обим послова оцењивања усаглашености, као и врсту, групу, односно назив производа који је предмет оцењивања усаглашености и друге податке ради ближе идентификације производа, са

позивом на одговарајуће одредбе техничког прописа;

4) податке о стручној оспособљености запослених и других ангажованих лица на пословима оцењивања усаглашености (у даљем тексту: особље);

5) податке о техничким капацитетима, укључујући опрему и локацију на којој ће се обављати послови оцењивања усаглашености;

6) податке о другим делатностима које обавља подносилац захтева, укључујући и делатности које би могле утицати на независност и непристрасност подносиоца захтева, његовог директора, односно највишег руководства и особља у односу на лица повезана са производом који је предмет оцењивања усаглашености;

7) податке о начину на који је подносилац захтева уредио поступање и одлучивање по приговорима на његов рад и донете одлуке у вези са пословима оцењивања усаглашености, као и податке о начину чувања пословне тајне;

8) назив исправе којом се доказује оспособљеност подносиоца захтева за оцењивање усаглашености (нпр. акт о акредитацији);

9) податке о закљученом уговору о осигурању од одговорности за штету;

10) друге податке од значаја за именовање.

(2) Уз захтев из става 1. овог члана подносе се докази којима се потврђују наводи из захтева, као и доказ о плаћеној републичкој административној такси у складу са законом.

Члан 4.

(1) Испуњеност захтева за именовање у складу са техничким прописом из члана 3. став 1. тачка 2) ове уредбе, утврђује Комисија коју, за област једног или више техничких прописа, образује надлежни министар.

(2) Комисију сачињавају најмање три члана, и то: најмање један представник надлежног министарства; представник Акредитационог тела Србије који није учествовао у поступку акредитације; представник Института за стандардизацију Србије.

(3) Чланови Комисије из става 2. овог члана могу имати заменике.

(4) По потреби, у раду Комисије могу учествовати и други стручњаци, изван надлежног министарства, за област која је уређена одговарајућим српским техничким прописом.

(5) Радом Комисије руководи представник надлежног министарства.

Члан 5.

Приликом разматрања поднетог захтева и приложених доказа, Комисија може да, ради утврђивања одлучних чињеница, односно разјашњења битних околности, изврши проверу испуњености захтева утврђених у техничком пропису.

Члан 6.

(1) Када подносилац захтева актом о акредитацији доказује оспособљеност за спровођење оцењивања усаглашености према одређеном техничком пропису, Комисија проверава покривености обима послова за оцењивање усаглашености који су предмет захтева за именовање, у односу на обим послова за које је подносилац захтева акредитован.

(2) Ако је обим послова за оцењивање усаглашености, који је предмет захтева за именовање, у целости покривен обимом послова садржаних у акту о акредитацији из става 1. овог члана, сматра се да је подносилац захтева доказао да испуњава захтеве за именовање који су утврђени техничким прописом.

(3) Ако обим послова за оцењивање усаглашености, који је предмет захтева за именовање, није покривен

обимом послова који је садржан у акту о акредитацији, за утврђени непокривени обим послова налаже се подносиоцу захтева да достави додатну документацију којом доказује оспособљеност за онај обим послова који није покривен актом о акредитацији.

(4) Ако подносилац захтева своју оспособљеност за спровођење оцењивања усаглашености не доказује актом о акредитацији, ту оспособљеност подносилац захтева може доказивати другом одговарајућом документацијом.

(5) Документација из ст. 3. и 4. овог члана, која не потиче из поступка акредитације, не може бити старија од шест месеци од дана сачињавања или издавања те документације.

Члан 7.

(1) Комисија на основу поднетог захтева за именовање, приложених доказа и утврђених чињеница, утврђује да ли подносилац захтева испуњава захтеве за именовање који су прописани предметним техничким прописом и о томе сачињава извештај.

(2) Ако Комисија утврди да подносилац захтева испуњава захтев за именовање, даје надлежном министру предлог за именовање, односно ако утврди да не испуњава захтеве за именовање предлаже да се поднети захтев одбије.

(3) Предлог из става 2. овог члана мора бити образложен.

(4) На основу предлога из става 3. овог члана, надлежни министар доноси решење о именовању подносиоца захтева или решење о одбијању захтева.

Члан 8.

Решење о именовању из члана 7. ове уредбе, садржи нарочито:

- 1) пословно име, односно назив и адресу седишта именованог тела за оцењивање усаглашености (у даљем тексту: Именовано тело);
- 2) назив техничког прописа на који се решење односи и број службеног гласила Републике Србије у коме је тај пропис објављен;
- 3) врсту, односно назив производа и друге податке ради ближе идентификације производа на које се решење односи;
- 4) обим именовања, односно детаљан опис послова за које је утврђена оспособљеност Именованог тела;
- 5) идентификацију и име овлашћеног лица одговорног за потписивање исправа о усаглашености.

Члан 9.

(1) Решење о именовању из члана 8. ове уредбе, надлежно министарство доставља министарству надлежном за вођење регистра именованих, односно овлашћених тела за оцењивање усаглашености (у даљем тексту: Регистар), ради уписа, у складу са законом којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености и прописом донетим на основу тог закона.

(2) Министарство надлежно за вођење Регистра, на писмени предлог надлежног министарства, врши пријављивање Именованог тела Европској комисији, у складу са потврђеним међународним споразумима чији је потписник Република Србија. ^[1]

Члан 10.

(1) Именовано тело дужно је да испуњава захтеве за именовање из техничког прописа у погледу његове оспособљености која је утврђена решењем о именовању, као и да на захтев надлежног министарства, у року који не може бити краћи од три дана од дана пријема тог захтева, достави тражене податке и

обавештења у вези са пословима за које је именовано, а нарочито да документује све поступке оцењивања усаглашености за које је именовано.

(2) Проверу над испуњавањем захтева из става 1. овог члана врши надлежно министарство, после издавања решења о именовању.

(3) Ако је именовано тело своју оспособљеност за спровођење оцењивања усаглашености, која је утврђена решењем о именовању, у целости доказало актом о акредитацији, проверу над испуњавањем захтева из става 1. овог члана врши Акредитационо тело Србије, у складу са законом и о резултатима контроле обавештава надлежно министарство.

Члан 11.

(1) Ако се при вршењу провере из члана 10. ст. 3. и 4. ове уредбе код Именованог тела утврде недостаци у вези са испуњавањем захтева за именовање или да постоје други недостаци у извршавању обавеза, надлежни министар доноси решење о одузимању одобрења за спровођење оцењивања усаглашености.

(2) Решење из ст. 1. овог члана садржи и налог Именованом телу да у року који не може бити дужи од три радна дана од дана пријема тог решења изврши пренос документације у вези са спровођењем оцењивања усаглашености другом Именованом телу по избору произвођача или његовог заступника, односно увозника (у даљем тексту: странка).

(3) Решење о одузимању одобрења за спровођење оцењивања усаглашености надлежно министарство доставља министарству надлежном за вођење Регистра, ради брисања Именованог тела из тог регистра, у складу са посебним прописом.

Члан 12.

Када Именовано тело обавести надлежно министарство да више није у могућности да обавља послове оцењивања усаглашености наведене у решењу о именовању, о томе обавештава и странку по чијем захтеву обавља те послове, ради преузимања документације у вези са спровођењем оцењивања усаглашености, односно ради преноса те документације другом Именованом телу по избору странке.

Члан 13.

(1) Ако се преузимање, односно пренос документације у вези са спровођењем оцењивања усаглашености из чл. 11. и 12. ове уредбе није могло извршити због тога што странка, по чијем захтеву је вршено оцењивање усаглашености, више не постоји јер је брисана из Регистра привредних субјеката, Именовано тело коме је решењем одузето одобрење за спровођење оцењивања усаглашености преноси документацију надлежном министарству.

(2) Документација из става 1. овог члана чува се у складу са прописима којима се уређује архивска грађа, а најкасније до истека рока утврђеног предметним техничким прописом.

III. НАЧИН ОВЛАШЋИВАЊА ТЕЛА ЗА ОЦЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ ЗА ВРШЕЊЕ ТЕХНИЧКЕ ПРОЦЕНЕ

Члан 14.

Одредбе чл. 4. до 13. ове уредбе, сходно се примењују на овлашћивање тела за оцењивање усаглашености за вршење техничке процене.

Члан 15.

(1) Када је техничким прописом утврђено да оцењивање усаглашености спроводи орган државне управе (у даљем тексту: надлежни орган), а техничку процену за потребе тог органа врши овлашћено тело за

оцењивање усаглашености (у даљем тексту: Овлашћено тело), то тело може да врши техничку процену ако испуњава захтеве прописане тим техничким прописом.

(2) Поступак овлашћивања тела за вршење техничке процене покреће се на основу јавног позива за подношење пријаве који објављује надлежно министарство.

(3) Јавни позив из става 2. овог члана објављује се у службеном гласилу Републике Србије и у најмање једним дневним новинама које се дистрибуирају на целој територији Републике Србије.

(4) Јавни позив садржи податке нарочито о:

- 1) називу надлежног органа за чије потребе се врши техничка процена;
- 2) потребном броју и врсти тела за техничку процену;
- 3) називу техничког прописа на који се јавни позив односи и број службеног гласила Републике Србије у коме је тај пропис објављен;
- 4) обиму овлашћивања и врсти производа за које се врши техничка процена;
- 5) захтевима из техничког прописа које мора да испуни тело за техничку процену;
- 6) документацији и доказима који се прилажу уз пријаву;
- 7) року за подношење пријаве.

(5) Рок за подношење пријава по јавном позиву не може бити краћи од 15 дана од дана објављивања јавног позива у службеном гласилу Републике Србије.

Члан 16.

(1) Јавни позив спроводи Комисија за овлашћивање коју образује за област једног или више техничких прописа, надлежни министар.

(2) Комисија из става 1. овог члана утврђује испуњеност захтева за овлашћивање у складу са техничким прописом из члана 15. став 4. тачка 3) ове уредбе.

IV. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 17.

(1) Акредитована, односно овлашћена тела за спровођење оцењивања усаглашености производа са захтевима техничких прописа који су донети пре ступања на снагу ове уредбе, обављају те послове до именовања у складу са техничким прописима којима ће се утврдити захтеви које морају да испуне Именована тела.

(2) Тела за оцењивање усаглашености из става 1. овог члана, могу да, у року од три месеца од дана ступања на снагу техничких прописа којима се утврђују захтеви које морају да испуне Именована тела, а најкасније у року од три месеца од дана почетка њихове примене, поднесу надлежном министарству захтев за именовање у складу са овом уредбом.

(3) Тела за оцењивање усаглашености из става 1. овог члана, која не поднесу захтев за именовање у прописаном року, односно тела за оцењивање усаглашености за која надлежно министарство, по поднетом захтеву, утврди да не испуњавају захтеве техничког прописа из става 2. овог члана, неће моћи да обављају послове оцењивања усаглашености као Именована тела у смислу закона којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености и ове уредбе.

Члан 18.

Ступањем на снагу ове уредбе престају да важе одредбе Уредбе о начину овлашћивања тела за оцењивање усаглашености, регистру овлашћених тела за оцењивање усаглашености, евиденцији о исправама о усаглашености, знацима о усаглашености и телима за оцењивање усаглашености, као и

условима за примену техничких прописа других држава ("Службени лист СЦГ", број 22/06), у делу којим се уређује начин овлашћивања тела за оцењивање усаглашености и утврђивања испуњености услова које мора испуњавати тело за оцењивање усаглашености, као и одредбе чл. 2. до 16. и члана 20. те уредбе.

Члан 19.

(1) Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењује се од 1. марта 2010. године, осим одредбе члана 9. став 2. ове уредбе која се примењује од дана ступања на снагу потврђеног међународног уговора о оцењивању усаглашености и прихватању индустријских производа са Европском унијом, у делу производа на који се тај уговор односи.

(2) Одредба члана 9. став 2. ове уредбе, у делу производа на које се не односи међународни уговор из става 1. овог члана, примењује се од дана приступања Републике Србије Европској унији.

05 број 110-7500/2009

У Београду, 20. новембра 2009. године

Влада

Први потпредседник Владе - заменик председника Владе,
Ивица Дачић, с.р.

НАПОМЕНА ЕКСПЕРТ-а:

[1] Одредбе члана 9. став 2. ове уредбе примењују се од дана ступања на снагу потврђеног међународног уговора о оцењивању усаглашености и прихватању индустријских производа са Европском унијом, у делу производа на који се тај уговор односи. Одредба члана 9. став 2. ове уредбе, у делу производа на које се не односи међународни уговор о оцењивању усаглашености и прихватању индустријских производа са Европском унијом, примењује се од дана приступања Републике Србије Европској унији.

© Cekos In, Beograd, www.cekos.rs